

ΜΑΘΗΜΑ / ΤΑΞΗ :	Ιστορία γενικής παιδείας / Γ΄ Λυκείου
ΣΕΙΡΑ:	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:	08/01/2012

1α. Ποια είναι τα αίτια της αποικιοκρατίας;

Μονάδες 15

1β. Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

A. Το 1880 ο Χαρίλαος Τρικούπης τόλμησε τον εκσυγχρονισμό της Ελλάδας.

B. Οι Βαλκανικοί πόλεμοι (1912-1913) δεν άλλαξαν καθόλου τα σύνορα στα κράτη της περιοχής.

Γ. Κατά το Β΄ Βαλκανικό πόλεμο, η Ελλάδα στράφηκε εναντίον της Τουρκίας.

Μονάδες 5

2α. Επιλέξτε από τις παρακάτω, τις νέες αποικίες της Μ. Βρετανίας στην Αφρική:

A. Αίγυπτος

Δ. Κένυα

B. Αιθιοπία

E. Σουδάν

Γ. Σομαλία

ΣΤ. Νότια Αφρική

Μονάδες 6

2β. Να αναφερθείτε στην εξάπλωση της βιομηχανικής επανάστασης στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ.

Μονάδες 24

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

3. Αντλώντας στοιχεία από τα κείμενα που σας δίνονται και με βάση τις ιστορικές σας γνώσεις, να προσδιορίσετε:

α) πώς επέδρασε ο Κριμαϊκός Πόλεμος στο ελληνικό κράτος και στον Ελληνισμό.

Μονάδες 10

και

β) ποιες επιπτώσεις είχε στις σχέσεις της Ελλάδας με τις τρεις Μεγάλες Δυνάμεις.

Μονάδες 15

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α΄

«Η επανάσταση του 1854 ξέσπασε με την ευκαιρία του Κριμαϊκού Πολέμου κατά τα μέσα Ιανουαρίου, πρώτα στην Ήπειρο (Ραδοβίζι), με αφορμή τη φορολογική καταπίεση, και σχεδόν ταυτόχρονα στη Θεσσαλία (Αγραφα) [...]. Παρά την εξάπλωση όμως της επαναστάσεως και τις πρώτες επιτυχίες της, δεν έγινε δυνατόν να επιτευχθούν οι βασικοί στόχοι των επαναστατών, οι καταλήψεις δηλαδή των στρατιωτικών κέντρων του εχθρού. Και τούτο γιατί η Πύλη από τον Φεβρουάριο είχε αρχίσει να ενισχύει τα κέντρα αυτά με ισχυρές δυνάμεις [...]. Αλλά αυτό που καθόρισε την τύχη της επαναστάσεως ήταν προπαντός η στάση της Αγγλίας και της Γαλλίας, που πήραν ανεπιφύλακτα το μέρος των Τούρκων, τους βοήθησαν πολλαπλά, ανέπτυξαν έντονη διπλωματική δράση για την καταστολή της και έφθασαν ως το ναυτικό αποκλεισμό και την κατοχή του Πειραιά. Έτσι αναγκάστηκε η ελληνική κυβέρνηση να σταματήσει τη βοήθεια που χορηγούσε ανεπίσημα στους επαναστάτες και να διατάξει την αποχώρηση των Ελλήνων αξιωματικών». Στέφανος Παπαδόπουλος, «Ο Κριμαϊκός πόλεμος και Ελληνισμός», Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τ. ΙΓ΄, Αθήνα: Εκδοτική Αθηνών, 1977, σ.163

ΚΕΙΜΕΝΟ Β΄

«Ο Κριμαϊκός Πόλεμος ήταν η αποφασιστική καμπή για τη γνωριμία του ελληνικού έθνους με τα γειτονικά του, γιατί απέδειξε μ' έναν τρόπο που δεν χωρούσε διάψευση ότι τα συμφέροντα των υποδούλων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δεν ήταν εκείνα που θεωρούσε δεδομένα η φιλοπόλεμη μερίδα στην Ελλάδα, αφού τίποτε το αντίστοιχο με την κινητοποίηση του Αγώνα δεν σημειώθηκε το 1854. Επιπλέον ο φιλορωσισμός δέχεται βαρύ πλήγμα. Στο εξής δεν παύει βέβαια να συνδέεται αόριστα με την προοπτική της γενικής απελευθέρωσης της Ανατολής, η ήδη υποτυπώδης όμως επιχειρηματολογία του στερείται οριστικά τη δυνατότητα εμπλουτισμού ή ανανέωσής της, και αυτό σε αντίθεση με τον αντιρωσισμό για τον οποίο αρχίζει περίοδος σταθερής ανόδου. Ο θρίαμβος της αγγλικής πολιτικής στην Ελλάδα αφήνει στον αντιρωσισμό ένα πεδίο τελείως ελεύθερο[...]». Έλλη Σκοπετέα, Το «Πρότυπο Βασίλειο» και η Μεγάλη Ιδέα (1830-1880), Αθήνα: Πολύτυπο, 1988, σ. 331.

4. Αντλώντας στοιχεία από το κείμενο που ακολουθεί και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να αναφερθείτε:

α. Στο Κίνημα της «Εθνικής Άμυνας» (16/29 Αυγούστου 1916) και στη στάση που τήρησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος σε αυτό.

Μονάδες 15

β. Στα «Νοεμβριανά».

Μονάδες 10

Ο Βενιζέλος, απογοητευμένος από την εμμονή του βασιλιά στην ουδετερότητα, έρχεται σε συνεννοήσεις με τον ναύαρχο Παύλο Κουντουριώτη και τον στρατηγό Δαγκλή για τη στάση την οποία πρέπει να τηρήσουν. Κατόπιν [...] φεύγουν οι δύο πρώτοι (ακολουθεί ύστερα από λίγες μέρες και ο Δαγκλής) για τα Χανιά της Κρήτης και εκεί σχηματίζουν την προσωρινή κυβέρνηση της Κρήτης (τη γνωστή Τριανδρία) στην οποία προσχωρεί η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας Θεσσαλονίκης. Ο διχασμός του Ελληνικού κράτους και του έθνους σε δύο χωριστές παρατάξεις με όλα τα προβλεπόμενα ολέθρια αποτελέσματα έχει συντελεστεί.

Στα τέλη Σεπτεμβρίου ο Βενιζέλος αποβιβάζεται στη Θεσσαλονίκη. Τη διακυβέρνηση της χώρας αναλαμβάνει η τριανδρία Βενιζέλου - Κουντουριώτη Δαγκλή

Απόστολος Βακαλόπουλος (Ε. Βακιουλος, *Νέα Ελληνική Ιστορία 1204-1985*, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 1993, σ. 356

